

FORUM

1996

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 24, listopad 1996

nr. 24, november 1996

Už zase fouká ze strnišť,

povzdechne si možná leckterá babička kdesi v české víšce a přelétne okem dřevo připravené na otop v zimních měsících.

Zas je podzim, povzdechnu si i já, protože podzim nemám ráda. Tady v Norsku je ale i ten podzim jakýsi hezčí. Příroda hýří jasnějšími a pestřejšími barvami, chlad je tu "stříbrný" a mlha "rosná" - a vůbec, je tu "krása, jež je něžnější a přísnější než každá jiná", napsal o Skandinávii sám Karel Čapek.

Z léta nám zbyly fotografie, možná i videozáznamy z výletů či dovolené, ze dnů strávených odpočinkem. Zůstaly vzpomínky a pokud jsou pěkné, není to málo. Třeba se mezi nimi mihne i vzpomínka na horký srpnový večer, kdy jsme se sešli na přátelském posezení po koncertě evangelického sboru z Klobouk u Brna. I přes smíšené pocity z koncertu nám zase společně bylo dobře.

Možná si vzpomenete i na "chvilu vzrušení" za volantem při zářijové Rallye Knedlík, na neobyčejně dobrou viditelnost při společném výstupu na Gaustatoppen. Krásně viditelné, panorama Norefjellu a Hardangerviddy a na severu dokonce i Jotunheimenu bylo jistě odměnou necelé dvacítky těch, kteří se nedali odradit právě tím typicky podzimním lijákem předcházející den a přijeli. Nemalou odměnou jim byl i gastronomický zážitek z vynikajícího, chuťově vyváženého guláše a z ochutnávky mnoha druhů dovezených knedlíků.

Za vzpomínku jistě stojí i dva zářijové dny, kdy z hlavní scény Národního divadla v Oslo zněla čeština v netradičním způsobem nastudované Ibsenově hře *Pani z moře*.

Dovolují si tvrdit, že i naši duchodci si rádi zavzpomínají na nedávné setkání v Linderudkollen, které se jistě bude pro velký úspěch znovu opakovat

Pěvecký sbor z Klobouk

Neomezujme se ale jen na vzpomínky. Doba dnů prozářených teplým letním sluncem je už letos opravdu nenávratně pryč, ale neklesejme na mysli a nepodléhejme za dlouhých deštivých dnů depresím. Čekají nás i světlé okamžiky - například bílá pláň pokrytá čerstvým prašanem. Světlé okamžiky můžeme ale prožít i za podzimních plískanic a při mraznoucím mrholení. Co třeba začít hned? Nalít si horký šípkový čaj, sednout si v příjemně vytopeném pokoji, přikousnout štrúdl s rozinkami - a přečíst si nové FORUM?

Hodně podzimní pohody Vám přeje

Lenka Ridzoňová

Vysvětlení

Toto číslo mělo původně vyjít v říjnu.

Bohužel se nám nepodařilo v zamýšleném termínu zajistit všechny materiál.
Omlouváme se jak čtenářům, tak i autorům kteří nám dodali svoje texty včas.

Vážení a milí,

není to dlouho, co jsem přijela pracovat na konzulární oddělení českého velvyslanectví s nemalými obavami, že se mi bude stýskat po Praze, po blízkých a známých, zkrátka po upovídaně, někdy pomlouvačné, ale veselé české nátuře. Mile mě překvapilo, že krajané v Norsku nezahlájejí, vědí o sobě a dávají o sobě vědět. Nejdříve mě omráčil entuziasmus mladých hudebníků z Klobouk. Na vkus některých krajanů ale zpívali moc v angličtině, "ty spirituály mohli nechat černochům, my jsme se těšili na ty naše". Záhy pak přišla pozvánka na "knedlíky". Na guláš v Telemarku nikdo z ambasády nedorazil. Ne, že by nás nelákal, ale věřte, že v tu dobu jsme stěhovali z přízemí do prvního patra naši úředničinu včetně nábytku, protože přestavba úřadu nabírá na obrátkách.

Pro tentokrát se vyhnu informacím ze soudku konzulárního, ale pozvu Vás na dvě výstavy, o jejichž realizaci se přičinil i náš úřad. 18. října byla v Stenersenově museu otevřena výstava "Černý trojúhelník" českého fotografa Josefa Koudelky. Jeho umělecké fotografie zachycují ekologickou devastaci severních Čech. Na listopad se pak chystá výstava "Franz Kafka žil v Praze" v Goethově institutu v Oslo.

A na závěr ještě pár informací z kulturní sféry v České republice.

Především jako diplomata chtějí českého krále Jana Lucemburského, v dějinách přezdívaného "král cizinec", zobrazit organizátoři mezinárodní konference "Král Lucemburský a umění jeho doby", kterou 11.září slavnostně zahájil pražský primátor Jan Koukal. Na Pražském hradě byla také otevřena výstava "Pocta Janu Lucemburskému", pořádaná pod záštitou prezidenta Václava Havla. Expozice potrvá do 3.listopadu. Letos uplynulo 700 let od narození Jana Lucemburského a 650 let od jeho smrti.

Blanka Bohdanová a Luděk Munzar obdrželi 14.září v Přelouči na Pardubicku, rodišti Františka Filipovského, po něm pojmenovanou cenu za nejlepší ženský a mužský herecký výkon v dabingu.

Dohodu o společném postupu Evropských měst kultury 2000, podle které se má Praha stát na přelomu tisíciletí reprezentantem historického a kulturního dědictví, schválilo 12.září pražské zastupitelstvo Tematické okruhy, které budou jednotlivá města reprezentovat, jsou vesměs vybrány na základě přání měst. Francouzský Avignon se tak má stát v ro-

ce 2000 centrem umění a kreativity, norský Bergen střediskem umění práce a zábavy, italská Bologna bude reprezentovat svět informací a komunikací, Brusel městský život, Polský Krakov si vybral téma myšlení a spirituality, finským Helsinkám připadl vědecko technický pokrok a budoucnost, v islandském Reykjavíku se budou moci návštěvníci obdivovat přírodě a zdravému životnímu prostředí a španělské Santiago de Compostella se má stát reprezentantem Evropy a světa. Podpisem dohody vzniká ze zainteresovaných měst "sdružení", které se může ucházet o finanční podporu Evropské unie.

To byly jen namátkou vybrané zprávy z tisku. Na "Jana Lucemburského" je to daleko, ale nenechte si ujít obě výstavy v Oslo.

Jitka Jirásková

Žádost o pomoc

Prostřednictvím českého velvyslanectví se na nás obrátila nadace SAMARITÁN pro pomoc lidem v nouzi z Lysé nad Labem.

Organizace má v úmyslu vybudovat azylový dům s dílnami pro invalidní občany a zemědělské hospodářství, které bude zajišťovat obživu obyvatel azylového domu. V domě najdou dočasný útulek lidé bez domova, osamělé matky s dětmi, invalidé a krajané, kteří se chtějí vrátit do staré vlasti na návštěvu, či usadit se trvale (jedná se např. o Čechy s Kazachstánem).

Ve svém dopise uvádějí, že "stát a nynější vláda nemá pro charitativní činnost pochopení" a proto hledají příznivce, kteří by mohli pomoci finančním nebo materiálním darem. K dopisu je přiložena kopie článku o jejich činnosti otištěném v okresních novinách Nymbursko.

Zájemci se mohou obrátit na Ing. Josefa Šimona, SAMARITÁN, Nadace pro pomoc lidem v nouzi, Klicperova 1358 - okrsek 76, 28222 Lysá nad Labem.

Střípek české hudby v Nordberg kirke

20. srpna jsme se v nečekaném množství sešli na koncertě evangelického pěveckého sboru z Klobouk u Brna. Pravda, zřejmě nás nalákal ohlášený repertoár sboru, a tedy i možnost poslechnout si to, co je nám milé a stále velmi blízké - sborové skladby Antonína Dvořáka a české a moravské lidové písně. Program, který z velké části tvořily spirituály, však většinou zklamal naše očekávání. Z Dvořákových sborových písní zazněl jen Žalm č. 23, z lidových písní pouze tři dueta, do programu koncertu příliš násilně a nesourodě vložené. Obohacením naopak byly středověké chorály, které většina posluchačů přijala příznivě.

Příjemným překvapením byla interpretační vložka koncertu. Odhlédneme-li od poněkud svérázného dirigentského stylu a příliš jednotvárných doprovodů, měl zpěv amatérského pěveckého sboru z tak malého městečka, který v tomto složení zpívá teprve jeden rok, dobrou úroveň. Překvapením byly i hlasy některých sólistů. Barvou hlasu vynikla zejména altistka zpívající sólově ve druhé polovině koncertu. Je téměř neuvěřitelné, že šlo o hlas neškolený. Nezbyvá než projevit naději, že staré známé "Co Čech - promiňte - co Moravák, to muzikant", bude zase pravdivé.

Lenka Ridzoňová

Z posezení po koncertě

SLOUPEK RECEPTŮ

Falešný tatarák

4 brambory vaření nastrouhat na struhadle. Přidat celé vejce, sůl, pepř, papriku, chili koření, drcený kmín, na jemno nakrájenou cibuli, hořčici, kečup, worcester - dávky dle chuti. Zamícháme a dáváme na topinky. K tomu červené víno. Je to výborné a levné.

Et par oppskrifter fra Jiri Havelka

VILTPOSTEI I GELÉ

½ kg viltkjøtt (2 stk. Ryper)
 ½ kg svinckjøtt med fett
 1 liten løk
 1 sp. skje potetmel
 3 egg
 salt, posteikrydder
 hvitpepper
 1 del kraft eller fløte

Køttet renses for ben - bena kokes til kraft. Kjøttet males med løk og svinckjøttet 2 - 3 ganger. Bland i eggene og rør kraftig sammen. Hell geléen i form og kok posteien i vannbad i 250° i 1 - ½ time.

Selve posteien glasseres med gelé. (Gelé lages av pulver - ca ½ lt gelé tilsettes 1 - 2 ss. Cognac.)

SØT OSTEKAKE

Kakebunn

1 hg melis
 2 hg usaltet margarin eller smør
 3 hg hvitemel
 Lages til mordeig.

Fyll

1 beger cottage cheese
 1 egg
 1 skje rosiner
 1 skje vaniljepuddingpulver
 1 skje farin
 1 ts. opprasket sitronskall
 Dette lages til fyll og has i kaken
 Stekes ved 180°

KNEDLÍKOVÁ RALLY V OBRAZECH

Před výstupem

Ti co dorazili první

A ti ostatní, podle velikosti...

Zbývá sníst 60 porcí guláše!

Sommeren på Storsand

Jeg begynte å tenke på Storsand under åpningen av utstillingen til den tsjekkiske fotografen Josef Koudelka. Kanskje var det kontrasten mellom det dystre landskapet i hans bilder og den smittende optimismen til kunstneren som minnet om Storsand. Slik så jeg stedet ved hjemreisen etter markedsdagene i mai - ode og slitt, men allikevel full av forventning til sommerens barnelatter.

Jeg løfter telefonrøret og spør formannen i stiftelsen Solgløtt, Jan Červenka:

Hvordan var sommeren 1996 på Storsand?

Takk for spørsmålet, ganske bra. Vi hadde 3 grupper tsjekkiske funksjonshemmede barn på besøk - fra Praha, Svitavy og Jablonec. 120 barn til sammen. Lederne hadde vært på Storsand for, så de ordnet det meste. Været i Norge var bedre enn hjemme, og stedet tilbyr barn mange muligheter til å utfolde seg skikkelig, så vi har fått mye positiv tilbakemelding.

Hva slags problemer måtte de stri med i år ?

Som vanlig var det for lite vann. Våre to brønner har ikke tilstrekkelig kapasitet, og i år slo det ut enda raskere enn vanligvis. Vi ville gjerne bore en brønn til, men prisantydningen er på 80 tusen kroner, og det blir for dyrt for oss. Men den siste kommunale reguleringsplanen viser at området ovenfor vår eiendom skal bygges ut. Det foreligger også prosjekteringsplan for vann- og kloaknett utbygging, og det riktige og billigste må bli å koble seg til den. I år fikk tsjekkerne hjelp av omsorgsfulle naboer.

Ikke av egen vaktmester ?

Jo, han hjalp, han og. Det virker som om han skjerp seg i år - steller eiendommen utvendig og greier å reparere enkelte ting, hvis han blir fortalt nøyaktig hva å gjøre.

Har dere droppet ideen om å finne en annen ?

Nei. Hvis dere vet om noen entusiastisk altnuligmann, som kunne tenke seg å jobbe for null inntekt eller er fornøyd med vaktmesterboligen for 800,- pr. måned som belønning, si i fra.

Det er sikkert ikke få ting som trenger fornyelse på Storsand?

Det kan du skrive under på. Vi trenger å avslutte fornyelsen av brakka. Alle farlige stoffer er borte, men halve huset trenger å isoleres. Resten av de gamle vinduene trenger å skiftes ut, dørene trenger oppussing, og rommene må males. Vi håpet på hjelp av tsjekkiske fagfolk, som skulle komme igjen i år. Dessverre ble det ikke noe av det. Men vi prøver å få til en ny avtale.

Begge husene trenger nye vaskerom og dusjer, toiletter burde også byttes. Dessuten skulle vi etter hvert skaffe bedre møbler. Alt dette vil til sammen gi husene et skikkelig estetisk loft.

Hvor får dere penger til å dekke driften ?

Forst og fremst er vi veldig takknemlige for hjelp fra Tsjekkisk-norsk forum og Norsk-tsjekkoslovakisk støtteforening. Ellers får vi en del i leieinntekter, spesielt fra papirfabrikken på Tofte som leier Storsand 14 dager hvert år som overnattingssted til folk som utfører generalsjekking i fabrikkene. Leieinntektene fra tsjekkiske og slovakiske grup-

per er så lave at de bare dekker strømutfgifter og kommunale avgifter.

Har det vært noen forbedring av tilstanden i år ?

Takket være innsatsen til Eva Lyngås, Jana Babčická, deg og flere andre har vi fått bedre spiseutstyr og nye gardiner slik at villaen er koseligere og rimelig ryddig. Men a få stedet i virkelig bra stand, i samsvar med både praktiske og hygieniske behov, trenger mye krefter og store summer som vi ikke har.

Det er først og fremst du og de andre i styret til stiftelsen Solgløtt, som står på for å holde Storsand i en akseptabel stand?

Ikke så mye, fordi vi mangler tid. Vi kan yte så mye energi, som vi kan avse i vår arbeids- og livssituasjon. Men vi har flere ganger gitt uttrykk til at vi trenger ny energi og ny entusiasme.

Hvem er medlemmer i styret til stiftelsen Solgløtt?

For tiden er vi fire: min kone Zdena, Yvona Dybvik, Jarda Kašpárek og jeg.

Hvor lenge har dere «sittet»?

Fire år.

Hvordan kom dette i stand ?

Zdena, Yvona og jeg svarte på en artikkel i dette bladet, som etterlyste folk med interesse for å hjelpe tsjekkiske handikappede barn. Vi ble kontaktet av daværende styremedlemmer, som ga oss alle dokumenter og gikk av. Slik ble vi til det nye styret. Jeg så Storsand første gang i mitt liv som stiftelsens formann.

Denne historien høres virkelig tsjekkisk ut. Jeg beundrer dere. Selv har jeg mer enn en gang blitt slått av hvilke enorme anstrengelser som driften krever. Storsand er et praktfullt sted og det å hjelpe tsjekkiske astmatiske barn er en flott ide, men det som mangler er flere frivillige.

Storsand ville først og fremst fortjene å bli benyttet ikke bare av tsjekkiske barn om sommeren, men av alle tsjekkere som bor i Norge. Dere er hjertelig velkommen til Storsand for en helg - det er bare å ringe oss. Dessuten skal Stortinget i høst bestemme om det blir bygget tunnel mellom Drobak og Hurum. Den ville bety mye bedre tilgjengelighet fra Oslo. Kanskje blir det lettere å bruke stedet. Samtidig er det sannsynlig at eiendommens verdi skal stige. Det har faktisk allerede begynt. Og da kunne det også være mulighet å selge Storsand og kjøpe et annet sted i Norge, kanskje et mindre sted på fjellet, som også kunne egne seg for rekreasjon av tsjekkiske/slovakiske handikappede barn, men også benyttes av alle oss som bor i Norge. Tenk dere en tsjekkisk fjellhytte i Norge. Med mange interesserte dugnadsarbeidere/brukere. Dette er kanskje en interessant ide, men det kan ikke være opp til oss fire å bestemme. Selve salgsprosjektet trenger aktiv deltakelse av mange engasjerte Forums medlemmer som kan yte både råd, tid, ekspertise og hjelp.

Kjære lesere! Hva synes dere om denne ideen? Skriv gjerne noen tanker rundt saken, hvis dere har lyst. Vi vil gjerne ha bidrag på trykk til neste nummer.

Liba Jevnaker

Léto ve Storsandu

Uprostřed vernisáže fotografické výstavy Josefa Koudelky se mi do mysli vkradl Storsand. To snad kontrast mezi syrovou tváří zachycené krušnohorské krajiny a nakažlivým optimismem samotného autora vyvolal vzpomínku na Storsand, jak jsme jej na jaře po pouti opouštěli - prázdný a chátrající, nicméně nabitý očekáváním dětského smíchu v létě.

Zvedla jsem tedy sluchátko a zeptala se předsedy výboru nadace Solglott Honzy Červenky:

Jak se vydařilo letošní léto ve Storsandu?

Děkuji za optání, zdá se, že vydařilo. Přijely tři skupiny tělesně postižených dětí - z Prahy, Svitav a Jablonce nad Nisou, celkem 120 dětí. V podstatě se jednalo o skupiny, jejichž vedoucí už Storsand znají a vědí tudíž, jak se tam zařídit. Děti si užily lepšího počasí, než jaké by byly měly v Čechách a Storsand jim i při svém skromném vybavení poskytuje spoustu možností k vyřádění.

Co jim letos nefungovalo?

Jako ostatně každý rok, došla voda. Dvě existující studny totiž ani za normálních meteorologických podmínek nestačí. Bylo by potřeba vyvrtat studnu novou, ale to by přý stálo zhruba 80 tisíc, což je nad naše možnosti. Ale nedávno jsme od komuny dostali kopii územního plánu a z něho je zřejmé, že se v nejbližších letech počítá s výstavbou rodinných domků nad naší parcelou, a tedy i s výstavbou vodovodní a kanalizační sítě. Na tu by se vyplatilo napojit - a je to také to jediné správné řešení. Potěšitelné je, že zatím v nouzi pomohli ochotní sousedé.

Náš vlastní správce ne?

Ten se kupodivu také zapojil do akce. Vůbec se zdá, že se dal trochu dohromady - poměrně slušně se stará o zahradu, a dostane-li přesný pokyn, co má opravit, stane se, že to i udělá."

Takže jste upustili od myšlenky správce vyměnit?

Nikoliv. Víte-li o nějakém všestranném šikovném idealistovi, kterému jako odměna stačí rodinný domek ve Storsandu za 800 měsíčně a jinak nulový plat, rádi ho zaměstnáme.

Co je potřeba ve Storsandu udělat, odhlédne-li člověk od drobných úprav?

Především je třeba ukončit opravu horního objektu. Zatím jsme odstranili veškerou zdravotně nevyhovující izolaci a přední polovina domu má vyměněná okna a novou hliníkovou izolaci. Nepodařilo se dosud vyměnit také zadní polovinu, protože dojednaná zednická četa z Čech nemohla přijet. Pokoušíme se domluvit podobnou akci v budoucnu.

Dále je potřeba v obou domech zmodernizovat umývárny, sprchy a toalety, natřít dveře, vymalovat pokoje, vylepšit vzhled společenské místnosti, nakoupit lepší nábytek a tisíce dalších detailů. Ustředním problémem ovšem zůstává nedostatek vody. K tomu, aby Storsand opravdu vyhovoval jak hygienicky, tak prakticky, je třeba investic, na které nemáme. Vždycky to bude jen flikování.

Odkud vlastně pocházejí ty peníze, které máte k dispozici?

Především děkujeme Česko-norskému fóru a Norsk-tsjecko-slovakisk stotteforening za jejich finanční příspěvky. Jinak na údržbu vydělávají opraváři, kteří jednou ročně přijedou provést generální údržbu papírny v Tofte a při té příležitosti bydlí v našem zařízení. Nájemné od českých dětí totiž sotva pokryje elektřinu a komunální poplatky.

Podářilo se letos vůbec něco vylepšit?

Díky Evě Lyngås, Janě Babčické, tobě a dalším dobrým vilám je ve vile útulněji s novými záclonami, zkompletizovaným nádobím a přehlednějším uspořádáním všeho vybavení.

Děkujeme za uznání. Je nám ale, Honzo, jasné, že okolo Storsandu především hojně kmitáš ty a ostatní členové výboru.

Nekmitám, protože nemám čas. Což se týká i ostatních. Dáváme věci tolik sil, kolik jsme schopni při rodinném i pracovním vytížení. Už několikrát jsme však jak na schůzi, tak ve věstníku konstatovali, že potřebujeme čerstvé síly i novou dávku entusiasmů.

Kdo je to vlastně "my"?

Fungující výbor nadace Solglott tvoří čtyři lidé - moje žena Zdena, Yvona Dybvik, Jarda Kašpárek a já.

Jak dlouho se už o Storsand staráte?

Čtyři roky.

A jak jste k tomu vlastně přišli?

My dva se Zdenou a Yvona jsme se přihlásili na výzvu ve věstníku, že je potřeba lidí ochotných pomoci v práci s handicapovanými dětmi. Poté nás kontaktovali členové starého výboru, předali nám všechny papíry a odstoupili, čímž jsme se stali výborem my. Takže moje první setkání se Storsandem bylo ve funkci předsedy nadace.

To je tedy historka po výtce česká, jako by Haškovi z pera vypadla. Sama za sebe musím říci, že se vám všem čtyřem hluboce klaním. Já jsem se okolo Storsandu v poslední době několikrát ochomýtl a mám tudíž konkrétní představu o tom, co správa takového areálu vyžaduje sil. Místo je to krásné, využívat jej k prospěchu astmatických a jinak nemocných českých dětí je myšlenka skvělá, ale lidí k jejímu naplnění je málo.

Storsand by si zasloužil, aby byl k užítu nejen dětem z Čech, Moravy či Slovenska, ale i nám všem tady, aby tam lidi jezdili třeba na víkendy či v létě na dovolenou. To se dá snadno domluvit, stačí mi zavolat. Z Hurum do Drobaku by se měl stavět tunel, parlament by to měl schválit ještě teď na podzim. Dojde-li k tomu, zlepší se výrazně dosažitelnost této lokality. Zároveň i značně vzroste hodnota celého majetku - v podstatě už dnes stoupá. A tak se nabízí i možnost Storsand výhodně prodat a za utržený peníz koupit jiný objekt, třeba menší, který by dál plnil dobročinnou funkci, ale zároveň byl atraktivnější pro nás krajany. Například horskou chatu využitelnou po celý rok. Takovou "Českou boudu v Norsku". Pochopitelně, že o této záležitosti nemůžeme eventuelně rozhodnout my čtyři, to je záležitost celého našeho společenství. Eventuelní prodej a hledání nového objektu, jeho koupě a opravy by byla záležitost velmi

Nicméně je to myšlenka velmi zajímavá a zasluhuje jak pozornost, tak širokou diskusi, například na stránkách tohoto věstníku. Máte-li tedy vlastní názor na věc, milí čtenáři, napište nám či zatelefonujte, rádi jakékoliv vaše názory zveřejníme.

S Janem Červenkou rozmlouvala *Libuše Jevnakerová*

Emigrantský sen

"Sny jsou kino chudých." říkával Jiří Suchý v Semaforu. V tom případě mám dojem, že sny emigrantů skýtají víc překvapení a mnohem víc kvalitní, absurdní zábavy než většina filmů.

Chtěl bych se s Vámi o jeden takový sen podělit: Představte si školní třídu. My, čeští emigranti v Norsku, sedíme v lavicích jakoby na nějaké rodičovské schůzce. Sedím dost vpředu, otáčím se a prohlížím si Vaše přátelské tváře plné jakéhosi slavnostního očekávání. Sedíte tam skoro všichni, včetně nebožtíka pana K.

Otevřou se dveře a vchází náš norský pan král Harald. Odkládá jachtařskou větrovku, sedá si za katedru a ptá se nás jak se máme a zda pro nás může něco udělat. Mluví pečlivou, starobyloou češtinou, asi jako z Karafiátových "Broučků". V jeho projevu je cosi zapadle vlasteneckého. Že pan král mluví česky nám připadá samozřejmé, nikdo z přítomných se tomu nediví. Jednoho po druhém nás vyvolává podle zasedacího pořádku, který mu pan Ch. úslužně přidržuje před očima. Ujišťujeme ho, že se v Norsku máme dobře, nic nepotřebujeme a hlavně mu přejeme dobrý vítr do plachet a všechno nejlepší do dalšího kralování. Pan král naléhá, tváří se nešťastně, říká, že přece musí zpátky na zámek přinést ze schůzky nějaký problém. Upejpáme se a vykrucujeme podle našich nejlepších národních tradic, ale nakonec se odhodlá přítel Jan S. a říká: - No, když teda pane králi jinak nedáte, tak Vám o jednom problému řeknu. Už dlouho nás Čechy štve, že nám sem zvenku posílají prázdný boty. Rozumíte, co to znamená, prázdný boty? Je to urážka! Samozřejmě, my si ty boty naplníme, to není žádný problém, ale posílat nám je prázdný, to nás štve. Můžete s tím něco udělat? Říct jim, aby s tím přestali?

Všichni pokyvujeme hlavami že ano, prázdný boty, to je drzost. Pan král Harald si náš problém poznamenává do notýsku a já se budím samou radostí z toho jaká je to krásná blbina.

Doufám, že někdo ze čtenářů ode mne převezme štafetu a buď se pokusí sen o prázdných botách vyložit, anebo nám vyličí nějaký sen vlastní.

Odesnil a zapsal Michael Konůpek

Ohlédnutí za spolkovým rokem

Čas od času se na těchto stránkách objeví úvaha o tom, jak dál ve spolku. Vzhledem k tomu, že pro letošek je spolková činnost už skoro za námi, je podobné zamýšlení na místě.

Nevím kolik z vás si všimlo toho, že tento rok byl první, kdy jsme neměli ani jednu "normální" schůzi, i když příležitosti k setkání bylo spíše více než jiná léta. Je těžko říci, proč tomu tak bylo, osobně se domnívám, že právě pro přípravu nejrůznějších akcí nezbývala energie na nic víc. Jiná otázka ovšem je, nakolik kdo podobná setkání postrádal - soudě podle účasti na výročních schůzích asi ne mnozí.

Podstatnější je však to, že naše akce mají stále výrazněji "krajanský" charakter. Ne že by na takové činnosti bylo něco špatného, ale nezdá se mi, že se tím smysl spolku vyčerpává. Už náš název signalisuje něco víc a i ve stanovách jsme si umínili přispívat k norskó-české vzájemnosti. Nejspíš nebudu asi sám, kdo tento vývoj zaznamenal. Bylo by proto dobře, kdyby se na příští schůzce objevily návrhy, co v této věci dělat!

Málem bych zapomněl: tentokrát se bohužel nepodaří uspořádat ples - Rakouský spolek se letos nemůže účastnit a sami takovou akci neutáhneme. Tím se ovšem nabízí možnost dát dohromady něco miň okázalého, tak jak to kteréjší hlasy navrhovaly už vloni. Přihlásí se někdo ochotný věci se ujmout?

Karel Babčický

En utstilling i Bærum bibliotek

Uke 45 og 46: Karel Capeks reise i Norge.

ISSN 0803-7213

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM

Ansvarlig for dette nummer var Karel Babčický. Bilder: Eva Lyngås.

Foreningens adresse: POSTBOKS 288, SKØYEN, 0212 OSLO

Medlemskontingent: hovedmedlem kr. 100.-, familiemedlem kr. 60.-

Telefon: 22 18 98 93, telefaks: 22 18 98 78, bankgiro: 6241.06.04650,

postgiro: 0824 0826 411